सचारिणी दीपशिखेव राचौ यं यं व्यतीयाय सर्गः इ पतिम्बरा सा। नरेन्द्रमार्गाष्ट्रवप्रपेदे विवर्णभावं स स समिपाचः ॥ ६७॥ तस्या रघोः सूनुहपस्यि ताया वृणीत मा नेति समाकुनोभूत्। वामेतरः संशयमस्यवाद्यः क्षेयरवन्धोच्छसितैर्ननोद्॥६८॥

पञ्चारिणीति। सा दन्द्मती यं यं राजानं व्यतीयाय
प्रतिक्रम्य गता स स भूमिपाली राजा विवर्णभावं कान्ति ही
नतं प्रपेदे प्राप केव दीपश्चिखा दीपकस्य ज्वालेव किं॰ सा पति
मरा पति हणीति सा किं॰ दीपं राजी सञ्चारिणी गमनभीला
करव नरेन्द्रमार्गाष्ट्रः राजमार्गस्य गृहविशेषद्व स यथा
स्वतारावरणं प्राप्तीति॥ ६०॥ तस्वामिति। रघोः सनुरजस्त
स्वामिन्दुमत्यामुपस्थितायां समीपस्थायां सत्यामियं मां हणी
त नवेति समाकुलः संभयवानस्त् प्रस्वाजस्य वामेतरी
रिचिणा वाज्वहंसाः केयूरवन्धी क्यू धितरङ्गदस्थानस्य स्कुरण
स्वंगयं ननीद निवारितवान्॥ ६०॥